

Z. b.
324

QK. 293

v. Einsiedel

Z6
324

GIEBICHENSTEINIUM
antiquissima Archiepiscoporum
Magdeburgensium Sedes

DE

PRÆSIDE

Reverendisfimi & Illustrisfimi Principis ac
Domini, Domini

AUGUSTI.

Ducis Saxoniae, Juliae, Cliviae &c. Primatis
Germaniae & Archiepiscopi Magde-
burgensis, &c.

Generosa mentis & antiquissima
Gentis Magnificentissimo, Strenuo
& Excellentissimo

Dn. CONRADO von Einsiedel

Hereditario in Scharffenstein/
Consiliario intimo & Ephoro
Eminentissimo

Sibi gratulatur

per

JOACHIMUM REINHOLDUM
BAUSSIUM H. S.

Halle Saxonum Typi PETRI FABRI, Anno 1649.

239.

Hala.

Hos spirat Praefectus ut EINSIEDELIUS anc
Giebichenstein | Bausia Musa sonos:
Hic ut eremus erat nuper sub praside nullo:
Nunc sub cremita nulla, quod optat, erit.

Gueinzius.

ecce quis insinuat se Spiritus ossibus? unde
 Mota repentino corda calore tremunt?
 Cynthius ipse novos variat quid pectine cantus,
 Pulsat & auratae fila canora lyrae?
 Quid sacra turba choros tantâ vertigine torquet,
 Plaudit & alterno luxuriosa gradu?
 Bellerophontæi fons, quem pedis ungula rupit
 Plenior est, Clarias & jaculatur aquas:
 En! neque spissato glomerantur in æthere nubes,
 En neque turbineis detonat imber aquis.
 Non ferus excusis Boreas bacchatur habenis,
 Stridulus haut madido sibilat ore Notus.
 Exerit Oceano roseum Tithonia vultum,
 Lætior, ignipedes æquore promit equos.
 Quid tantum properas Eos? quæ mente volutas
 Gaudia, non ullo contemnerata metu?
 Quid sic Parthenopes plausum diffunditis urbes?
 Quidque fremis faustis gens numerosa sonis?
 Quid sic ARX celso GIEBICHENSTEINIA saxo
 Edita, Phœbigenis ARX habitanda viris,
 Quid sic depulso frontem mœrore serenas,
 Condis & in patulo gaudia tanta sinu?
 Fallor? an agnosco causam; dimensa superbit
 Scilicet adventum, VIR MEMORANDE, tuum:
 Jam benefida tuo supponet brachia collo,
 Jam petet amplexus obvia facta tuos.
 Quæque diu jacuit prisco spoliata nitore,
 Hostibus innumero præda petita die.

Quæque vel est flammâ vel Marte, vel arte, vel astu
Sæpe per alternas depopulata vices.
Illa modo faustos spargit de pectore plausus,
Lætitiæ promit signa secunda suæ.
Tristitiam Stygiæ vada sub furialia Lethes
Dira procellosi turbinis ira tulit.
Ut fudit quondam concordibus ebria votis
Jubila, septenis Roma superba jugis;
Julius à magno derivans nomen Julo,
Sumpsit ut imperii sceptrâ regenda novi:
Sic ea nunc gaudet, totis ovat atque medullis
Præside te, curis restituenda tuis.
Et cur non posito capiat nova gaudia luctu
Totaque lætitiâ ceu rapiente fluat?
Acceptura Virum Virtute satellite cinctum,
Qui mala consiliis pellit acerba suis!

Nobilitatis iter VIR qui terit impete pleno
Splendidus, Heroæ stirpis honorus apex.
Nec solum contentus eo, sed lumine mentis
Qui magis illustrat seque suumque genus.
Scilicet & sago prædixit talia Phœbus
Ore, sed eventu non caruere suo.
Dia salutâras lucis vix limina, Juno
Vix tulerat vitæ munera grata tuæ;
Blandiloquæ noras nec adhuc dare blæfula vocis
Signa, nec in blandos texere verba jocos:
Cum DEUS Aonii sacrosancta palatia montis
Qui colit & Clarii dia fluentia vadi:
Ipse ciens digitos tremulâ cum voce loquentes
Jucundo fudit talia verba sono:
Nascere parve puer, nostris decus addite Musis
Nobile, Castalii fama futura chori!

Es.

536

Es meus & meus es, numerosâ dote beabo
Illa satis noti pectoris ausa tui.
Strangulet huic tumidam ventosa superbia mentem,
Areat hic rutilus, Tantalus alter, aquis:
Alter in optatis sectetur mollia rebus
Otia, sed faustâ non reditura vice.
Hic Veneri sua seque litet, litet ille Lyxo,
Et voret Attalicos dente nepote lares.
Ille vel altiloquæ torto vibramine lingvæ
Antiquo claros stemmate jactet avos.
Quærat avarus opes & fulvæ pondera glebæ;
Se sinat hic oculis, auribus ille capi.
Tu gratas deges studiis melioribus horas
Cultaque Pegaseis ora rigabis aquis.
Ad magnum virtutis opus componere mentem
Cura, nec in vitium fertile pectus, erit.
Corda Gigantæo nec habebis turgida fastu
Sorde cupidinei nec maculata luti.
Nam neque conveniunt, nec corde morantur in uno
Pallas, & elato cum grege mœcha Venus.
Non ea Thebanis micuit discordia flammis,
Non ea Tantaleis fratribus ira fuit.
Ut perit in mediâ lactis lolligine gutta
Ut crystallineas sepiâ nigrat aquas:
Sic gerit æternum virtus vitiumque duellum,
Sic quoque dira gerunt bella Minerva, *Venus*
Sed Clarium scandes sancto conamine montes
Tædia difficilis nulla laboris erunt.
Per spinas, tribulosque, per invia saxa, per ignes,
Sithoniasque nives Caucasumque gelu
Per medias acies, per vulnera mille, necesque
Herculeâ virtus tendit ad astra viâ.

Absque

Absque labore nihil: venit empta labore voluptas;
Quæ venit è duris palma, decora venit.
Nec morâ, cum duro superaris tramite collem,
Et fueris bifidi victor in arce jugi.
Jure tuo capies meritissima præmia laudum,
Præmia vix ullis interitura rogis.
Talia verba dedit, dio dignissima Phœbo
Verba, nec effectu devia verba suo.
Non ita veraces præfagâ voce loquelas,
Sparsit ab Euboicâ Delphica virgo specu.
Non ita Dodone referavit ab ore Sacerdos,
Verba futurisciâ constabilita fide.
Hinc ut adhuc ætas stadio tibi pubere fulsit,
Texit & intonsas nulla lanugo genas.
Totus anhelasti virtutis ad inclyta veræ
Culmina, suspensio non ad eunda gradu.
Doctrinâ teneros transcendere nisus es annos,
Et studiis ipsos anticipare viros.
Sic ubi vix aquilæ prorupit germine proles,
Ovaque maternus fregit hiulca tepor:
Mox tamen astringerum tremulus petit æthera pennâ
Remige, nubivago vecta per astra gradu:
Donec ad igniferam Jovis hæc delabitur aulam
Ut capiat rostro fulmina dia suo.
Haut aliter quoque tu tranasti sydera monte,
Vexisti sensus & super astra tuos.
Scilicet illa Pharos animi, dux optima vitæ
Multifidas virtus prætulit æqua faces.
Quæ tamen ipsa quidem cum corpore crevit & annis,
Et nunc clarorem clarat honora tuum.
Hæc duce consilians es SCÆVOLA Principis, ille
Te comitem lateris gestit habere sui.

Jam.

Jamque magis claro te magmine stipat honorum
 Sub tua dum tantos jura reponit agros.
 Quos **A R X** fixagravi **G I E B I C H E N S T E I N I A** monte
 Continet injecto sub ditione jugo.
 Ascriptos igitur fasces cape, prende secures,
 Exorna Spartam nobilitate tuam.
 Tuque domus, magnis quondam nec inepta Dynastis,
 Sed modo flammoso depopulata foco;
 Nunc tibi collapsas rursus reparare ruinas
 Cura sit, & priscum restituisse decus.
 Sparge Therapnæo natum de sanguine florem,
 Injectâ lateat splendida mensa rosâ.
 Sparge solo calthas, fragrantia lilia sparge,
 Lilia Riphæâ candidiora nive!
 Sparge solo violas nardique rubentis aristas,
 Punicemque tegant florida ferta solum.
 Pande vias, reclude vias, obstacula tolle,
 Quo **T U U S** in molli tramite **P R Æ S E S** eat.
 Vos quoque, quos patriis ejecit sedibus horror
 Martius, ac alias jusfit adire domos:
 Sive peregrinas versatis vomere terras,
 Seu fovet in fido Saxona terra sinu;
 Seu tenet ora propinqua, redite, redite coloni
 Visite jam patrios, dulcia tecta, lares!
 Prendite spissatam rubidâ ferrugine stivam
 Desertumque scabro findite dente solum.
 Adjuga cornipedes revocate laboribus actos
 Fœcundos vertat vomer aduncus agros.
 Non miles rabidos agitans sub pectore raptus
 Irruet in vestras, hoc prohibente, domos.
 Non abiget teneram populatrix turba juveneam,
 Cum petet agrestes in satiata dapes.

Hæc

26 324 AK

Hæc ubi sed secuit spumoso gramina morsu,
Securo repetet septa priora gradu.
Non rumpent dubios rauco fera cornua somnos
Murmure, non celeri tympana tunsa manu.
Dum loquor, aspicio socio glomeramine cœtum,
Qui petiit refugo tecta paterna gradu.
Maxima latificam pertentant gaudia mentem,
Gestit, & adventus languet amore tui.
Totque petit votis te, quot vel in æthere fulgent
Flammifero vigiles, non sine lege, faces.
Ingrediare tuos igitur **NOVE PRÆSES** honores,
PRÆSES & imperii frena capesse tui!
PRÆSES & ascriptos fasces cape! prede secures!
PRÆSES & adventu langvida cuncta bea!

F I N I S.

1017

M

Pon Zb 324, QK

ULB Halle
004 159 950

3

QK. 493

v. Eins

3

GIEBICHENSTE
antiquissima ArchiEpi
Magdeburgensium S

DE

PRÆSID

Reverendisimi & Illustris
Domini, Domini

AUGUS

Ducis Saxoniae, Juliae, Cliviae
Germaniae & Archi-Episco
burgensis, &c.

Generosa mentis & ar
Gentis Magnificentissimo.
& Excellentissimo

Dn. CONRADO

Hereditario in Schar
Consiliario intimo &
Eminentissimo
Sibi gratulatur

per

JOACHIMUM - REIN
BAUSSIUM H. S.

Halle Saxonum Typis PETRI FA

239.

